

امتحانات متکرر تكمیلی نیمسال دوم ۱۴۰۰-۱۳۹۹

ساعت برگزاری: ۱۰ صبح | تاریخ: ۱۵ | مدت پاکیزه: ۷۰ دقیقه

نحوه بحروف	نحوه عدد	شناسنامه مصحح اول
نحوه بحروف	نحوه عدد	شناسنامه مصحح دوم

رشته فلسفه، کلام، تفسیر، تاریخ، اخلاق، مهدویت، امامت، ادبیات عرب، شاوره، تریت و زین

مهر مدرسه

کد امتحان:	۳۴۰۰۲/۰۱
تاریخ آزمون:	۱۴۰۰/۰۴/۰۱
عنوان:	۲
کتاب:	دوروس تمہیدیه فی فقه الاستدللی
محدوده:	ج ۳: کتب قضا (ص ۵۱-۸۶)، شهادات (ص ۱۱۳-۱۰۷) و اقرار (ص ۱۱۳-۱۰۷)
نذارد:	

نام و نام خانوادگی: ..... کد طلکنی: ..... نام پدر: ..... شرستان: ..... استان: ..... مدرسه علیه: .....

۱- از دیدگاه مصنف مناسب ترین عبارت برای تعریف قضاء کدام است؟ ص ۱۱، خط آخر و ص ۱۲، خط ۱

- الف. الحكم لفصل الخصومة ممن له الولاية على ذلك شرعا
- ب. الولاية على الحكم شرعا بين المتخصصين
- ج. مجرد الحكم ولو من لا ولاية له عليه
- د. الحكم بين المتخصصين لرفع الخصومة

۲- حکم ادعای مالکیت مالی که کسی بر آن ید ندارد، چیست؟ ص ۷۴

- الف. پذیرفته نمی شود چون ممکن است مالک آن غایب باشد.
- ب. با بینه پذیرفته می شود، چون مدعی باید بینه بیاورد.
- ج. با بینه و قسم پذیرفته می شود به دلیل روایات.
- د. بدون بینه پذیرفته می شود به دلیل سیره عقل.

۳- در کدام گزینه علاوه بر بینه، قسم مدعی لازم است؟ ص ۴۰

- الف. هر نوع دعوى عليه طفل
- ب. هر نوع دعوى عليه میت
- ج. دعوى دین عليه طفل
- د. دعوى دین عليه میت

۴- کدام مورد با «شهادت یک مرد و دو زن» ثابت می شود؟ ص ۶۳

- الف. دعوى عین عليه شخص حی
- ب. دعوى رضاع
- ج. دعوى نکاح
- د. مساقه

۵- شهادت بر شهادت در کدام مورد قبول می شود؟ ص ۷۵

- الف. شرب الخمر
- ب. الزنا و اللواط
- ج. ثبوت المال
- د. حد السرقة

۶- مراد از «تحمل الشهادة» چیست؟ ص ۷۵

- الف. حضور الشاهد عند الواقعة ثم اداوه للشهادة
- ب. الحضور لكونه شاهداً على وقوع الشئ
- ج. حضور الشاهد عند الحاکم
- د. اداء الشهادة عند الحاکم

۷- با توجه به روایت: «الساحت انواع كثيرة: منها ما اصيّب من اعمال الولادة الظلمة و منها اجر القضاة و اجر الفواجر...» استدلال شده است که اخذ اجرت بر قضا حرام است، استدلال و پاسخ داده شده به آن را با توجه به مرجع ضمیر «منها» تبیین نمایید. ص ۱۷

است که اخذ اجرت پر قضا حرام است، استدلال و پاسخ داده شده به آن را با توجه به مرجع ضمیر «منها» تبیین نمایید. ص ۱۷

جواب: گفته شده است چون ضمیر «منها» در «منها اجر امور قضایی» به «انواع کثیره» می‌خورد، پس اجری که قاضی می‌گیرد از انواع مال حرام است؛ پس اخذ احربت بر قضای حرام است. (۱ نممه)

پاسخ این ادعا نیز به این نحو داده شده که احتمال دارد مرجع ضمیر، «ما اصیب من اعمال...» می‌باشد؛ یعنی از جمله مصادیق مالی که از والی ظالم به دست می‌آید و حرام است، احرت قاضی، است. بس، اخذ احرت مطلقاً حرام نیست؛ بلکه اخذ احرت از والی، ظالم حرام است. (نمره)

^۸- برای دعوای بلا اثر مثالی زده، بیان کنید آیا به چنین دعوایی رسیدگی می‌شود یا نه؟ چرا؟ ص ۳۰ و ۲۸

جواب: مثل اینکه شخصی که مالی به او هبہ شده ولی قبض نکرده، ادعای مال را کند. این دعوای بلااثر است چون شرط صحت هبہ قبض است و به ان رسیدگی نمی شود چون تأثیری ندارد اثبات یا عدم اثبات دعوا.

۹- شخصی مدعی ملکیت خانه‌ای است که دیگری در آن سکونت دارد و هر دو بینه بر ملکیت دارند. با توجه به ادله حجتی بینه و روایت: «البینة على من ادعى واليمين على من ادعى عليه» توضیح دهد چگونه باید حکم نمود؟ ص ۵۰-۴۹

جواب: روایت مذکور دلالت نمی کند بینه منحصر از مدعی پذیرفته می شود؛ بلکه معنای روایت آن است که وظیفه مدعی بینه است. پس اطلاق ادله

۱۰- برای اثبات جواز شهادت صبی ممیز به آیه شریفه: «وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوهَا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ» استناد

جواب: گفته شده است که آیه امر کرده شاهد بگیرید و شاهد را مقيد به بلوغ نکرده و به اطلاع، آیه می توان تمسک کرد و شهادت غیر بالغ ممیز را ص

(نمره) لکن پاسخ داده می شود به اینکه آیه در مقام لزوم شاهد گرفتن است نه بیان خصوصیات شاهد. پس اطلاق ندارد. (نمره) (یا: بفرض که آیه اطلاق داشته باشد، وایات دیگری، که ممکن است از صیغه شهادت حز در قتاب، بذیر فته نم شود، مقدم اطلاق، خواهد بود.)

^{۱۱}- مقتضای اطلاعات نسبت به قبول «شهادت تبرّعی» چیست؟ دلیل قائلین به پذیرش این شهادت در حق الله و عدم پذیر

جواب: مقتضای اطلاعات: شهادت تبریعی پذیرفته می‌شود. (۵/۰ نمره) دلیل قاتلین به تفصیل: دلیل عدم قبول در حق **الناس**: تبریع به شهادت در این موارد موجب

متهم شدن شاهد است، لذا شهادت او پذیرفته نمی شود [یا زیرا روایت خاص در این مورد داریم]. (یک دلیل ۷۵/۰ نمره)

۲- قاعده «اک ای اک انقاہ» اقتضای مذکور را در مورد این دلایل تکمیل کرده است:

جواب: معنای قاعده: هر کس در چیزی حق تصرف داشته باشد، اخبار او به تصرف، حقت و مورد قبول است. (نمره) مثلاً شخصی وکیل در انجام عقد

خبر دهد که عقد را انجام داده از او پذیرفته می شود و نیازی به اخذ بینه نیست. (۱۱مره)